Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Cal Noguera

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Al marge dret del torrent de Ca l'Estevenó en uns planells que miren a sud-est cap a la vall d'Eina
Emplaçament	De Rocadecans cal prendre el sender local de Ca L'estevenó i l'Alzina (45 min). La casa és al costat
Alçada:	1109

Coordenades:

Latitud:	42.23591
Longitud:	1.8315
UTM Est (X):	403585
UTM Nord (Y):	4676630

Classificació

Número de fitxa	08093 - 183
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVII-XIX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Masia abandonada i amb la coberta enfonsada que amenaça en enderrocar-se
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	00901600DG07E0001WK
Fitxes associades:	

Ca l'Estevenó
Camí de Vilella. Tram de Ca l'Estevenó a Cal Noguera

Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella

Data de registre de la fitxa: dg., 22/12/2019 - 01:00

Descripció

Antiga masia situada en uns planells a la riba esquerra del torrent de Ca l'Estevenó i al final de la clotada del mateix nom i mirant a sud-est en un replà a la falda de la muntanya. Consta d'un edifici de tes cossos de planta rectangular allargassada i compost per una planta baixa, un primer pis i unes golfes cobertes amb teulada a dues vessants de teula ceràmica damunt de cavalls i llates de fusta i amb el carener perpendicular a la façana de migdia on s'obre la porta d'entrada. En quant a la distribució de les obertures en les seves façanes hi ha un predomini del massís respecte el buit especialment les façanes nord, oest i est que són pràcticament cegues i tant sols hi ha obertures a la façana principal. A la planta baixa hi trobem dues portes obertes a la crugia de més a llevant de les quals una permet l'accés a l'habitatge i l'altre a les quadres. A la planta primera s'obren 3 finestres més amb bastiment i llinda de fusta i al sota teulada una darrera per a il·luminar les golfes. L'aparell de les façanes és divers a partir de murs de maçoneria de pedra mal treballada i escairada, unida amb un morter de calç de color ocre i disposats en filades més aviat irregulars, murs amb fàbrica de tàpia i murs de paret seca. Interiorment s'estructura amb quadres a la planta baixa i cuina i menjador al pis principal amb el forn de pa situat a l'extrem de mes a llevant i amb la boca d'entrada construïda en pedra picada formant un bloc monolític. El volum exterior del forn queda embegut per l'allargament de la crugia est. Adossat a l'extrem sud-oest hi ha un cos rectangular amb pilars de maçoneria i cobert amb teulada a un sol vessant,avui esfondrada que era emprat com a pallissa. Entre aquest cos i la masia hi havia l'espai de l'era de batre el gra delimitat per murs de pedra seca. El conjunt es troba en avançat estat de ruïna i amenaça en caure. A l'oest de la casa s'endevina el cos de les pallisses, de planta rectangular i cobert de vegetació.

Observacions:

Aquesta masia sembla que partia d'una estructura simple de dos cossos de Planta baixa i primer pis cobert amb teulada a dues vessants de teula ceràmica que amb el temps es va anar ampliant a llevant afegint-hi dues crugies més amb fàbrica de tàpia i pedra seca que va comportar l'allargament de la coberta est amb l'aparença existent. Sembla datar de mitjans del segle XVII.

Història

La família Noguera natural de Saldes o Vallcebre es troba esmentada a Gisclareny a partir de 1755. de fet en un document consultat per E. Martín i procedent del fons de la família Medinacel·li a l'arxiu de l'abadia de Poblet esmenta el pagament de censos als senyors barons de Bagà (AAP. Rotlle 1108) esmenta que miquel Noguera pagava 3 sous. Mariano Noguera el 1761 arrendava cal Ros i entre 1764 i 1765 era de les cases que pagaven més cens (Martín, E. 2005). En el cadastre de 1776 Miquel Noguera tenia la casa núm.15 i posseïa 4 cases al seu nom i pagava 2 lliures i 6 sous de cadastre personal, 1 lliura, 7 sous i 1 diner de cadastre reial i 1 sou i 8 diners per a caps de bestiar (AHG. Cadastre de 1776). En quant a Mariano Noguera amb la casa núm 61 pagava molt més de contribució atès que corresponia amb el mas Campà o cal Ros. En l'amillarament de 1863 (ACA. Llibrets de compliment Pasqual, amillarament 1863) i extret de Martín, E; 2005. Annex 21 esmenta que el cap de casa era a mans de Joan Noguera. Hi havia 7 persones majors de 7 anys i pagava 355 rals de contribució rural, 48 d'urbana i 78 per a caps de bestiar. La casa va sobreviure el flux migratori del 1900 i es va abandonar a mitjans del segle XX.

Bibliografia

CABALLÈ I CANTALAPIEDA, F (1995). Les tres-centes cases de Gisclareny. Albí; MARTÍN I VERGARA, E; (2005). Una mirada a la història de Gisclareny; ; DDAA (2007) Catàleg específic de masies i cases rurals de Gisclareny Fitxa 015 o Cal Noguera. Annex a la normativa.(dades històriques a les masies incloses; AHG. Cadastre de 1776; ACA. Llibrets de compliment Pasqual. Amillarament de 1863 extret de Martín, E. Annex 21 i 22. AAP. Rotlle 1108.